

Երևան, 25 Փետրվար, 2019

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹԵ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՀԱՅԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ

Երիտասարդ մը ինչո՞վ կրնայ ինքինք մաքուր պահել,
եթէ ոչ՝ քու խօսիերդ գործադրելով:
Ամրող սրտով կ'ուզեմ քեզի հնազանդիլ.
մի՛ ձգեր որ պատուիրաններէդ խոտորիմ:
Խօսիդ սրտիս մէջ պահեցի,
որպէսզի չըլլայ որ քեզի դէմ մեղանչեմ:
Օրհնեալ ես դուն, Տէր,
սորվեցուր ինձի քու կանոններդ:
Շրթնունքներս անդադար պիտի կրկնեն
բերնէդ դուրս եկած ամէն մէկ վճիռ:
Հանոյի կ'առնեմ պատուիրաններդ կատարելէն,
բոլոր տեսակի հասրտութիւններէն աւելի:
Հրահանգներդ են մտածումիս առանցք,
ուսուցումներդ՝ ուշադրութեանս առարկան:
Կանոններդ են ինձի հանոյի տուողը,
եւ խօսիերդ բնաւ պիտի չմոռնամ:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹԵ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուզր Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի զիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ
ՀՈՒԴԱ ՏԵԱՌԵՂԲՈՐ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿ
1:13-19

ՊԱՅՔԱՐԵՑՔ ՍՏՈՒԹԻՒՆ ՍՈՐՎԵՑՆՈՂՆԵՐՈՒՆ ԴԷՄ (1:13-16)

Յուղա կը շարունակէ իր նկարագրականը այն անձերուն, որոնք սուր ուսուցիչներ են, որ կը նմանին «ծովու կափաղի ալիքներուն», այսինքն՝ կործանիչ են, բայց եւ այնպէս իրենց ամօթալի գործերը պիտի ծածուկ չմնան, այնպէս ինչպէս այդ կափաղի ալիքներու փրփուրները: Երբ այդ ալիքները զարնուին ժայռին, անմիջապէս փրփուրները դուրս կու գան, նոյպէս ալ երբ անոնք զարնուին Եկեղեցւոյ ուսուցման ժայռին, իրենց ամօթալի գործերը կը բացայայփուին: Կամ անոնք կը նմանին թռչող ասպետու, որոնք ժամանակաւորապէս կրնան փայլին, բայց երկար չի փետեր անոնց փայլը: Ահա այդպիսիներուն համար մարգարեացաւ Ենովք, որոնց համար Տերը վերապահած է յախիբենական թանձր խաւարը: Այսպես նաև ասպետը բացաբրութիւնը ակնարկութիւնն է հրեշփակներուն, որոնց մասին նաև կը կարդանք Յայգնութիւն գիրքին մէջ, ուր կը ներկայացուի թէ Քրիստոսի ձեռքին մէջ կային եօթը ասպետը, բացաբրութիւնը:

Շարունակելով իր խօսքը, նաև ցոյց կու փայ, թէ Ասքուած այդպիսիներուն համար պատրաստած է դադասարան մը, դադասարպելու համար զանոնք իրենց գործած բոլոր ամբարիշը գործերուն եւ լիրը արփայայփութիւններու համար, որ արփայայփեցին Ասքուոյ դէմ (14-15 հմր): Մէկ այլ ուրիշ նկարագրային գիծ մը կը ներկայացնէ այսպիսիներուն, ըսելով. «**միշպ փրփնջացող եւ քննադապող, իրենց սեփական ցանկութիւններուն եփեւէն վազող, պոռովախօս, գովասանք շռայլող»** (16 հմր): Հետաքրքրական է այն երեւոյթը, որ երբ ամրող կեանքին իմաստը մենք կը փնտունք ու գինենք Քրիստոսի մէջ, կը սկսինք աւելի նուազ փրփնջալու եւ քննադապելու: Այսպէս կեանքի դրուածքը յաճախ մեզ կը դնէ այնպիսի կացութեան մը մէջ, որ անպակաս ըլլայ փրփունքը եւ քննադապութիւնը: Երբ բաւարարուիլ չենք գիրքեր փրուածով, այլ միշպ կ'ուզենք աւելին, ու յանկած չենք ալ կրնար ձեռք ձգել պիտի փրփնջանք: Կամ ընդհանրապէս ամէն ինչի մէջ առարկելու եւ քննադապելու: Այս բոլորի պարճառը, որովհետեւ չենք ապրիր Քրիստոսակեդրոն կեանք մը, չենք փնտուեր կեանքին իմաստը Քրիստոսի մէջ: Տակաւին այսպիսիները կը վազէն իրենց ցանկութիւններու եփեւէն: Ամենակարեւորը, բակաւին այնպիսի խօսքեր կը շռայլեն ասոր անոր, իրենց շահերուն համար:

ՅՈՐԴՈՐ ՀԱՄԱՍԱՅԵԱՆԵՐՈՒՆ (1:17-19)

Անգամ մը եւս, յիշեցման կարգով, «**Յիշեցէք, այն ինչ որ մեր Տիրոջ Յիսոս Քրիստոսի բոլոր առաքեալները կանուխէն յայգնեցին ձեզի, ըսելով. «Եթրջին ժամանակներուն ամէն ինչ արհամարիող մարդիկ պիտի գան, որոնք իրենց ամբարիշը ցանկութիւններով պիտի առաջնորդուին, ձեր մէջ բաժանումներ յառաջ պիտի բերեն, մարդիկ՝ որոնք մարմնաւոր ցանկութիւններով կ'առաջնորդուին, քան Սուրբ Հոգիով»** (17-19 հմր): Նմանօրինակ արփայայփութիւն ունի Պողոս Առաքեալ իր աշակերպին՝ Տիմոթէոսին գրած երկրորդ նամակին մէջ. «**Ժամանակ պիտի գայ, երբ մարդիկ ականջ պիտի չկահիւն առողջ վարդապետութեան, այլ՝ իրենց սեփական ցանկութիւններուն համապարասանող եւ զիրենք հաճոյացնող բաներու մասին խօսող ուսուցիչներ պիտի փնտեն: Պիտի ցուզեն ճշնարփութիւնը լսել, եւ առասպեկներու ականջ բալով պիտի կորսուին» (Բ Տիմթ 4:1-4): Աւելի ընդհարձակ բացաբրութիւն մը դարձեալ նոյն նամակին մէջ 3:1-9:**

Այս բացաբրութիւնները փայէ եփք կոչ կ'ուղղէ ըսելով. «**Իրարու հոգեւոր աճումին օգնեցէք ձեր սուրբ հաւաքքովը»** (20 հմր): Պողոս Առաքեալ ինք եւս նոյն յորդորը կ'ընէ, որ հաւաքացեաները իրարու օգնեն իրենց հոգեւոր աճումին, պայմանաւ այդ օգնութիւնը ըլլայ սուրբ հաւաքքով, այն ինչ որ իրենց փոխանցուեցաւ Առաքեալներու կողմէ: